

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Quod Arabes legem Abrahæ penitus ignorent, & eius sint persecutores.
16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

Abraham Chri- patrem accessum habiturum credidit. Ideo Abraham Christianus fuit, sperando
stianus. medio CHRISTI se immortalem uitam indubie assecuturum. Hæc est sola &
perfecta fides Abrahamæ, quæ & esse debet omnium qui sanam fidem habere uo-
lunt, & per ipsam foeliciter saluari expectant. Vidit Abraham tres in ualle mam-
bræ, & pronus in terra adorauit, dicens: Domine, si inueni gratiam in oculis tuis,
non transeas seruum tuum. Vnum dominum, in trinis personis adorauit. Vtiq;
Christianorum hæc est Christianorum adoratio, quam nisi uos Arabes faciatis, non estis Abra-
hæ adoratio. hæc successores. Quomodo putatis uos Abrahamæ uiri iusti uestigia insequi, qui A-
brahæ filios persequimini? Vnus est Abrahamæ filius, uniuersorum hæres, IESVS
CHRISTVS Mariæ uirginis, filia Abrahamæ filius. Hic, cuius typum Isaac gessit,
uerus hæres uniuersorum. Quia idem & dei filius, est CHRISTVS, deus uerus,
qui est merces magna nimis Abrahamæ. Deus dedit Abrahamæ filium Isaac, quia cre-
didit deum in promissis ueracem: sed propter obedientiam quam in filio offerendo
ostendit, dedit ei filium CHRISTVM, uniuersorum regem & dominum. Vos ue-
ro, ô Arabes, non creditis Abraham talem mercedem pro sua iusticia & obedien-
tia assecutum. Minus igitur de Abraham creditis, quam Christiani, ueri Abrahamæ
Christiani ueri filij. filij. Non eritis igitur cohæredes CHRISTI filij Abrahamæ, qui fideles Abrahamæ
filij esse recusatis.

QVOD ARABES LEGEM ABRAHAE PE-

nitus ignorent, & eius sint persecutores. Cap. XVI.

Circumcisione non fieri Abra- hæ filios: curq; illa à Deo insti- tuta. **E**st ne hoc satis quod circumcidimini, quasi in hoc legem ipsius impleatis? Circūcisio non arguit uos Abrahamæ filios, qui credidit Deo, & reputatū est ei ad iusticiā, sed fides Abrahamæ iustificat. Iustus erat Abraham nondum circumcisus. Sed deus qui elegit Abraam, Isaac, & Iacob, & eorum posteros in populum suū peculiarem, pactum firmari uoluit, quod ipse esset deus eorū, in obedientia circū- cisionis, ita quod fœdus tale cum quolibet in illa sanguinis effusione ad obedi- dum deo facta, amplius negari non posset: quodq; à cultu accepti dei recedens, præuicationis suæ testimonium in corpore suo circūferret. Christiani uero in CHRISTO circumcisi, cum sint corpus CHRISTI mysticum per fidem & bap- tisma facti, iam circūcisi in CHRISTO, nomine suo se fideles dei omnibus mani- festant. Si circūcisio, signum est uoluptatū carnis abscissionis, utiq; legem uest- ras illas abundantius indulgentem, non esse Abrahamæ ostendit. Mandatur circūci- sio, & octauo die natiuitatis fieri, modo quo Isaac fuit circūcisus: uos autem non mandatum dei exequentes, in XIII. anno (quia tunc Ismaël fuit circūcisus) eam, ut sitis Ismaëlita, facitis. Scitis Abraham, ut fratrem suū liberaret, iuste arma sum- pisse, & tamen de spolijs & rapinis & aliorum bonis noluisse ditari. Vos autem in iniustis aggressiōibus, rapinis queritis impinguari, & ex lege uestra uobis li- cere asseritis, quæ tamen à lege Abrahamæ in nullo debet declinare. Blasphematis deum Abraham in Abraham, quando hæc legi Abrahamæ conformia mentimini. Lex uestra dat deo quintam partem spoliū, cuius sunt uniuersa. Quid ridicu- losius? Dicitis: Hæc fiunt contra incredulos. Nonne hoc est occultum secundū ue- strā legē, quis melius ambulet, licet quisq; se putet rectius ambulare? Deus enim, ut Alchoran dicit, dedit cuilibet genti qua sua sunt ei placita. Ideo hoc occultum, spectat ad iudicem occultorū extremi iudicij. Ostendite ubi hoc Abraham aut se- cerit, aut fieri præceperit. Et quia non reperietis, male dicitis uos Abrahamæ legem sequi. Quoties dicit liber uester: Si deus uellet, omnes eiusdē legis & ritus essent, sed sic, uti uidemus, permittit. Cur uos præsumitis de mundo aliter disponere q̃ deus? nisi quia deo ad corrupta uestra desideria plus omnibus blasphemando a- butimini? Dicitis fortassis, Nos decimamus sicut Abraham. Nonne Abraham, Melchi-

Melchisedec sacerdoti dedit decimas: Quid figurabat rex salem; sacerdos summi dei, aliud quam Mesiā; hoc David propheta de ipso dicit Deum dixisse, Psalmo CIX. Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedec.

Melchisedec decima ab Abraham data.

IESV CHRISTO sic illum psalmum in euangelio exponente. Si datis decimas CHRISTO æterno sacerdoti, decimas Abraham sequimini. Si non datis ei, etiā si detis, non estis sequaces Abraham. Vos autem persequimini CHRISTVM, & ipsum spoliatis & opprimitis in suis membris, ideo iniuriā facitis Abraham, cuius gloriamini successores. Vtinam intelligeretis, mysteria huius panis & uini, oblationis æterni sacerdotij & cœlestis mensæ, æternaliter pascere. De qua in Alchoran tunc perfecte uideretis, quod sicut substantia panis & uini, quæ non est uiua, opere naturæ depuratur & assumitur per substantiā humanam in sui unionem uiuam, quoniam substantia nutrimenti transit in unionem substantiæ aliti; sic substantia uiua hominis depuratur opere uerbi dei, & demum assumitur in eius unionem, ut uiuat uita altiori quā prius, scilicet diuina & æterna. Et in hoc uidetur, quomodo uerbum dei CHRISTVS, & eius corpus mysticum, uiuunt una uita per unionem antedictam, immortali & perpetua. Sed hæc mysteria occultissima, per uos capi non possunt, qui non creditis personalem unionem humanæ naturæ & diuinæ in CHRISTO. Neque fructum suprā dictum gustare unquam poteritis, qui estis increduli, & sine spe.

Ismaëlita Abrahamæ successores.

SVASIO, QVOD SOLTANVS MANDET

Mariam uirginem theotocon credi, & lumen Euangelij amplecti.

Cap. XVII.

Nunc post hoc, O tu Solthane Babylonie princeps gentis magnæ, confide-
ra cur tibi ascribis custodiam legis Arabum commissam. Fuisti aliquando Christianus, & abnegasti (ut aptus esses ad principatum) fidem Christianam. nō fateris te CHRISTVM abnegasse, sed minus credere de eo quā prius. Credebas enim eum filium Dei uerum, modo secundum legem Arabum non credis. Non abnegasti fidem unitatis dei, quam habuisti, & tenes modō. Credebas Mariam matrem IESV CHRISTI esse theotocon genitricem scilicet Dei; modo dicis, uirginem Mariā esse matrem CHRISTI, sed non dei. Credebas CHRISTVM in Hierusalem per Pontium Pilatum crucifixum pro nostra salute, uisitasti locum sepulturæ in Hierusalem, uidisti signa quæ acciderant mortis hora, scilicet scissuram petreæ ex terræ motu, modō negas eum mortuum, & astruis eū adhuc uiuum. Vidisti deuote & sæpe locum natiuitatis circa præsepe in Bethleem; modō negas hoc uerum, dicens, sub palma quadam in loco solitario CHRISTVM natum. Mira res est, factus es Solthanus, non ut imminuas laudes & exaltationē CHRISTI, & matris eius Mariæ uirginis. Loca illa quæ ad laudem constructa sunt in perpetuā memoriā crucifixionis & natiuitatis IESV, quæ perhibēt testimonium continuum mille annorum & plurium (ne detrahas laudi) esse finis, & te per illa conuinci nō erubescis. Credidisti aliquando Gabrielem missum à deo ad uirginem Mariam in Nazareth, & ei annunciasse quomodo ipsa paritura esset IESVM filium dei, modō credis Amrā patrem Mariæ, & per consequens ipsam non esse illam de qua euangelium dicit, quæ secuta est illam primam Mariā plus quā mille annis. Et si dicis Alchoran in hoc errasse, consequens est quod Gabriel euangelicus sit uerus, & Gabriel Alchoranicus sit mendax. Considera si Mahumet per Iudeos sibi assistentes deceptus fuit, qui illi persuadebant, Mariam matrem CHRISTI sororem Aaron fuisse, in multis eum decipere potuisse tanquā penitus ignarum historiarum temporū. Expetit à te uirgo gloriosissima Maria, ut restituas ei honorem à deo datum, & in tertia synodo sub Theodo-

Solthanus dicitur quando Christianus, regni gratia apostata factus.

Amrā.

Mahumet per Iudeos deceptus.

G 3

sio, atq;